

# Dođu Guta

— Samet Akçar · 02 Mart 2018

Sabaha erişemededen  
Geceye hibe edilen hayatlar  
Ve  
Mazlumun ölüm sessizliđi  
Kan revan haykırışlar  
Bir moloz yığını altında ecel şerbeti  
İçen k/anıyor,kanan gidiyor  
Gün, asır, yıl önemsiz  
Ve katliam dünyada insanlık suçu

Masum, yetim, öksüz çocuklar...  
Ayakkabısız ayaklar ve ayaksız eller  
Kimi kimsesi olmayan körpe umutlar  
Ölenler, ölürlen dirilenler  
Bir kurşun ki arşta atom bombası  
Ve yerde göz gözü görmeyen cinayet...

Kucaklarda cesetler ve cesetlerde insanlık  
Ağır ağır ölüyor ki duyan yok  
Uyuyan bir insanlık ve uyanmayan nice gözler  
Bir řehir ölüyor ki mahzun řehir  
Dođu da en dođu da  
Ey mazlum ve mahzun řehir Guta...

Samet AKÇAR